

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Moartea și viața de Dincolo

26 septembrie 1975 – Bonfin

Pentru știința inițiatică, ființa umană este o reflectare, o imagine a universului; prin urmare, la fel ca acesta, ea este compusă din regiuni, din «corpuri» diferite. Știința oficială nu a ajuns încă să emită această realitate și de aici provin multe erori, mai ales în medicină și psihologie.

Hindușii împart după tradiția lor ființa umană în șapte corpuri, diviziune acceptată de majoritatea spiritualiștilor (*Conform capitoului III din «Viața psihică: elemente și structuri» – Colecția Izvor*). Corpul cel mai material și singurul vizibil pentru noi, este corpul fizic, dar există alte șase corpuri compuse dintr-o materie din ce în ce mai subtilă: corpul **eteric**, **astral**, **mental**, **cauzal**, **budic** și **atmic**. În realitate însă, corpul eteric face parte din corpul fizic și el există sub formă a patru stări numite eter chimic, eter vital, eter lumină și eter reflector. De aceea, corpul fizic poate fi împărțit în șapte stări: solid, lichid, gazos și cele patru stări eterice. Celelalte corpuri pot fi împărțite deasemenea în șapte: astfel în astral există trei regiuni inferioare și patru regiuni superioare, și acolo, în aceste regiuni superioare trăiesc Îngerii.

Ce este un Înger ? Un Înger, este o creatură nemuritoare făcută dintr-o materie atât de pură, atât de subtilă, încât nimic rău sau obscur nu o poate atinge. El trăiește în lumină, într-o seninătate absolută și cunoaște totul, în afara suferinței, întrucât suferința are întotdeauna la origine mișcările naturii inferioare care provoacă tulburări și perturbații. Un Înger nu poate cunoaște aceste tulburări pentru că este absolut pur. În planul fizic nu există Îngeri, ei pot fi întâlniți numai începând din regiunile superioare ale planului astral.

La limita planului astral inferior și ale planului astral superior, se găsește o zonă intermediară locuită de ființe ce sunt pe cale de a se perfecționa, de a rupe legăturile cu regiunile inferioare; însă acestea sunt susceptibile de a fi tulburate de influențele nefaste ale planului astral inferior și ale planului fizic. Corpul astral este în același timp lumea suferinței și cea a bucuriei; a bucuriei, când omul a ajuns să-și purifice și să-și rafineze dorințele iar a suferinței, când el trăiește la un nivel inferior, înglodat în poftă și pasiuni.

În momentul morții, omul se desprinde de corpul său fizic, dar aceasta nu ajunge pentru ca el să fie de îndată eliberat. Putem spune chiar că este și mai expus la chinuri decât când trăia pe pământ. Într-adevăr, în timpul vieții pământești, corpul nostru fizic constituie o carapace, o armură care ne împiedică să simțim realitatea lumii psihice; când însă ne desprindem de corpul fizic prin moarte și ne regăsim în astral fără apărare, riscăm să suferim foarte mult și să ne simțim foarte nefericiți.

Infernul nu este nimic altceva decât o stare de conștiință trăită foarte intens în planul astral. Numai o purificare prin suferință ne poate în sfârșit salva. Toți cei care s-au scufundat complet într-o viață de dezmăț, de nedreptați, de răutăți, de cruzimi și care au reușit să scape de justiția umană, când mor, se găsesc confrunțați în planul astral cu tot răul pe care l-au făcut; ei nu mai pot găsi nicăieri vreun refugiu pentru că nu mai au corpul fizic care îi apăra și îi insensibiliza și simt exact aceleași suferințe pe care le-au provocat la alte ființe când erau pe pământ.

Vi s-a întâmplat, fără îndoială, să aveți coșmaruri și ați remarcat că de cele mai multe ori, acest coșmar se întreprindea dintr-o dată pentru că vă trezeți brusc, mulțumit de a vă regăsi la adăpost în corpul vostru fizic, zicându-vă: «Din fericire nu a fost decât un vis». De ce această trezire bruscă ? Pentru că subconștientul vostru știe că, pentru a vă apăra de ființele sau forțele ostile din planul astral, trebuie să reintrați în corpul vostru fizic, fortăreața unde vă puteți adăposti. Dacă rămâneți în planul astral, veți continua să fiți la dispoziția dușmanilor, dar voi părăsiți acest plan, vă întoarceți în corpul vostru fizic care este dens, solid, ca să scăpați de ei. Este ca și când, fiind urmărit pe stradă, găsiți refugiu într-o casă: acolo, nici cuțitele, nici gloanțele nu vă pot atinge.

Aceeași lege există în toate domeniile. Căci, se poate deasemenea întâmpla ca în timpul meditațiilor lor, anumite persoane să se dedubleze și să fie atrase în regiunile periculoase ale planului astral unde pot fi urmărite, amenințate. În acest caz, primul lucru pe care trebuie să-l facă este să reintre în corpul lor fizic pentru a-și găsi adăpost.

Corpul fizic este o bună fortăreață, dar când îl părăsim în momentul morții, dacă am violat legile dragostei, ale înțelepciunii și adevărului, vom fi forțați să plătim în planul astral pentru toate aceste greșeli. Acestea nu sunt invenții: cei mai mari gânditori ai umanității au spus-o întotdeauna, marii artiști, pictori, poeți, au reprezentat această lume în operele lor; persoane care au fost în stare de moarte clinică timp de trei sau patru zile, când au revenit la viață, au putut povesti ceea ce au văzut în planul astral. Cerul permite astfel, din când în când, unor persoane să facă această experiență pentru a putea liniști pe oameni și a le reaminti anumite adevăruri.

Astfel, deci, după moarte, omul trebuie să suporte în planul astral tot răul pe care l-a făcut altora, să sufere pentru toate greșelile făcute. Aceasta nu înseamnă că Inteligența cosmică vrea să se răzbune sau să-l pedepsească; ea dorește numai ca omul să devină conștient de tot ceea ce a făcut pe pământ, pentru ca, adesea, el a făcut să sufere anumite ființe fără măcar să-și dea seama, și această ignoranță este inacceptabilă, ea îl împiedică să evolueze.

Inteligența cosmică ne face, deci, să trecem prin suferințele pe care le-am pricinuit altora, pentru ca să ne dăm bine seama de ceea ce am făcut și să ne putem corecta. Timpul necesar depinde de gravitatea greșelilor noastre, cei care nu au comis crime importante trec repede peste această etapă, în timp ce alții vor rămâne ani de zile în suferințe.

După ce și-a plătit toate datoriile, omul intră în prima regiune a astralului superior unde trăiește în bucurie și minunare datorită fericirii pe care a dat-o celorlalți pe pământ. Tot binele pe care l-a făcut pentru ei: să-i ajute, să-i încurajeze, să le dea speranță, să trezească în ei credința sau dragostea, îl va trăi la fel în astral, amplificat la infinit. Și numai în acel moment el își poate da seama de ceea ce a făcut pe pământ. Căci se întâmplă într-adevăr, ca anumite ființe foarte evolute să facă bine fără a ști vreodată la câți oameni le-au adus bucurie, fericire, viață; ele o fac instinctiv, fără să se gândească. Dar inteligența cosmică vrea ca totul să fie cunoscut. Atunci, după moartea lor, acești binefăcători inconștienți trebuie să vadă, să înțeleagă, să simtă tot binele pe care au putut să-l facă și ei rămân uimiți de aceasta.

După aceea, ei vor urca mai sus, în regiunea planului mental superior, planul cauzal, unde toate bogățiile, comorile înțelepciunii le sunt oferite, toate misterele universului le sunt dezvăluite și toată frumusețea regiunilor celeste le este arătată. Apoi vor urca și mai sus încă, în planul budic, iar acolo, uniți cu sufletul universal, vor trăi o viață de fericire indescriptibilă. După aceasta, ceea ce se petrece în planul atmic, nu există cuvinte pentru a o exprima: o fuziune completă cu Creatorul...

Când omul trebuie să se reîncarneze (*Despre încarnare și legile sale, a se vedea capitolul VIII din «Omul spre victoria destinului său» – Colecția Izvor*), va trece din nou prin regiunea **atmică, budică, cauzală, mentală, astrală și eterică**, luând din fiecare materiale pentru a-și face un veșmânt, adică un corp din ce în ce mai dens pe măsură ce coboară în materie. Când ajunge în planul fizic, ca un nou născut, el nu-și mai aduce aminte de nimic, nici de ceea ce a suferit, nici de ceea ce l-a bucurat, nici de ceea ce a învățat. Dar totul este acolo, acumulat în el, și într-o zi își va reaminti dacă va fi dispus să accepte anumite discipline, anumite reguli de viață sub conducerea unui Mare Înțelept. Cei care reușesc să scoată din profunzimea ființei lor amintirea a tot ce au trăit în viața de dincolo, avansează mult mai repede pe drumul evoluției.

Din nefericire, majoritatea oamenilor este atât de legată de pasiunile și plăcerile pământești încât toate aceste cunoștințe, toate aceste bogății profund ascunse în ei, vor rămâne mult timp acolo, înainte ca aceștia să poată beneficia de ele. Prea fericiți cei care cunosc această realitate și care cred în ea, căci ei nu mai pot accepta să trăiască o viață mediocră.

În fiecare zi vor dori să avanseze, să progreseze în inteligență, în dragoste, în stăpânirea de sine, pentru a deveni utili întregii umanități.

Dar revin la esențial: chiar dacă credem sau nu în supraviețuirea sufletului după moarte, totul se înregistrează în noi fără știrea noastră. Natura a depășit de mult pe cei mai mari electroniști, ea a plasat în vârful inimii omului o bobină magnetică, de talia unui atom, care se

rotește toată viața și care înregistrează totul. Când omul pleacă în cealaltă parte, el se desprinde de corpul său fizic dar păstrează această mică bobină. Judecătorii de sus îl invită în tăcere să-și privească filmul vieții și să revadă totul în detaliu.

Da, nimeni nu poate scăpa de această lege: totul în viață se înregistrează, trebuie să plătim în planul astral pentru fiecare transgresiune pe care am comis-o aici, jos, și resimțim totul cu mult mai multă intensitate pentru că nu mai avem protecția corpului fizic. Nimic nu este mai teribil decât să fii gol și vulnerabil în planul astral, căci gândurile, sentimentele celor vii, vin direct să va muște, să vă înțepe, să vă ardă. Nu puteți să scăpați de ei, chiar regretele și suferințele celor vii pe care i-am lăsat pe pământ, sunt un chin pentru morți. Numai în momentul când intrați în planul cauzal, nimic nu vă mai poate atinge, voi sunteți în centrul unui cerc magic de lumină și nimeni nu poate să-l treacă dacă nu vreți.

Domeniul sufletului și al spiritului este cu adevărat extraordinar, și pentru că sunteți într-o școală inițiativă, dacă știți să fiți răbdători, tenaci, veți învăța multe. Dar atenție, trebuie să vă preveni: dacă vă lăsați atrași de inutilități și renunțați la această bogăție spirituală pentru treburile mărunte ale vieții cotidiene, când veți pleca în cealaltă lume veți trece prin stări de conștiință înspăimântătoare, pentru că n-ați știut să apreciați ceea ce este pur, sacru, divin.

Îmi veți spune: «Dar totuși, nu e nimic, n-am asasinat pe nimeni». Ba da, este grav, faptul de a nu aprecia aspectul divin, nu este un semn bun pentru voi. Aceasta vrea să spună că, în trecut, ați trăit într-o manieră atât de deplorabilă, încât v-ați pregătit corpurile astral și mental cu totul defectuos. V-ați întârziat atât de mult evoluția, încât acum, vă lipsește undeva un element care să vă facă sensibil la lumea divină, și va trebui să suferiți pentru a-l câștiga.